

Hjemvises Sagen tillige til ny Behandling, bliver derhos at bestemme, fra hvilket Punkt denne skal tage sin Begyndelse; dog bliver herved at iagttage, at Hjemvisning paa Grund af Feil ved Hovedforhandlingen maa medføre den hele Hovedforhandlings fuldstændige Gjentakelse.

§ 299.

I Henseende til Sagens Realitet kan Paaante til Høiesteret til Underkjendelse og Forandring af Landsrettens Dom finde Sted, naar Landsretten har feilet i Opfattelsen af den materielle Ret eller dens Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde eller i Henseende til den retlige Burdering og Opfattelse af de i Dommen som beviste antagne Kjendtgjæringer eller af Sagsfremstillingerne eller de fremlagte Dokumenter i og for sig betragtede. Derimod kan Høiesteret ikke underkjende Landsrettens Bedømmelse af Resultatet af en Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skjon eller Parternes personlige Afhørelse, hvad enten dette Resultat støttes paa de nævnte Bevismidler alene eller paa disse i Forbindelse med fremlagte Dokumenter.

Hvor Høiesteret forandrer Landsrettens Dom, kan dermed forbindes Hjemvisning til ny Behandling af Sagen ved Landsretten i det Omfang og paa den Maade, som Høiesteret anser for nødvendig.

§ 300.

Til Grundlag for Høiesterets Paaakendelse af Sagen tjener Landsrettens Dom i Forbindelse med de under Sagen affagte Kjendelser, Sagsfremstillingerne, de som Bevis producerede Dokumenter samt en Udskrift af det, som under Forhandlingerne er tilført Retaprotokollen (§§ 83, 84, 85).

§ 301.

Alle Domme, Kjendelser og andre Beslutninger af Landsretterne kunne, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer anderledes, paaantes til Høiesteret.

Naar Vidners, Synsmænds eller Parters Afhørelse i Henhold til Bestemmelserne i §§ 96 og 181, jfr. §§ 203 og 232, foregaa for en Underret, betragtes dennes Kjendelser eller Beslutninger i Henseende til Paaanten, som om de vare udgaaede fra en Landsret.

§ 302.

Paaante maa iværksættes inden 4 Uger fra Dommens Afgivelse at regne, medmindre Retten i Henhold til denne Lov særlig fastsætter en anden Frist, jfr. § 336.

§ 303.

Dog kan Paaante undtagelsesvis tilstedes indtil 1 Aar efter den endelige Doms Afgivelse, naar der oplyses Omstændigheder, som tilstrækkelig undskylder, at den i foregaaende Paragraf omhandlede Ankefrist er gaaet ubenyttet hen.

§ 304.

Den Part, som i Henhold til foregaaende Paragraf vil paaante en Dom efter Udlobet af den i § 302 fastsatte Tid, har at indgive et skriftligt Andragende herom til Høiesterets Formand, hvori han maa anføre de Omstændigheder, som formentlig berettiger ham til Sagens Paaante. Høiesterets Formand har derefter i Forening med to Medlemmer af Retten at afgjøre, om Paaante kan tilstedes. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Andragendet, ligesom den Part, der vil paaante, paa Opfordring af Høiesterets Formand, har at tilvejebringe de fornødne Beviser. Saavidt muligt skal i saadant Tilfælde Beviset føres ved Dokumenter. Er Vidneforsjel mindgaaelig, foregaaar denne ikke ved Høieste-